

Jarcy, som netop i denne Henseende var saa overordentlig slet forsynet, at den har maattet gjøres om her i Landet. — De Forslag, som jeg har stillet til §§ 20 og 22, ere stillede for at sørge for, at det hele Apparat, som skal være til Stede ved Synsforretningen, virkelig findes til den Tid, det skal bruges. Det forekommer mig ikke, at det fremgaar klart af Lovforslaget og heller ikke af den Endring, som det ærede Udvalg har stillet dertil, om Tanken er den, at der til enhver enkelt Synsforretning, som skal foretages, skal, naar den begjæres, udmeldes Synsmænd, og at der, naar denne Synsforretning bliver paaanket, da skal foretages, hvad Loven bestemmer for at tilvejebringe Oversynsmænd til Oversynsforretningen; men hvis det ikke er Meningen med Loven — jeg erkjender, at det kan være Meningen, men det er som sagt ikke klart udtrykt —, at Apparatet, som jeg vil tillade mig at kalde det, til alle Tider skal være til Stede, saa maa jeg anse det for overnaade nyttigt og vigtigt, at Loven bliver forandret i denne Retning. Jeg skal ikke blot nævne det Tilfælde, at et Skib, der indkommer i en Havn, paa Grund af Anmeldelse om Skibets eller Maskinens uforaarlig Bestaandenhed strax forlanges synet, i hvilket Tilfælde det jo ikke kan gaa an at lade denne Synsforretning bero, indtil alle de Skrivelser ere foregaaede, som høre til for at faae Synsmænd udmeldt; men jeg skal tage det ganske sædvanlige Tilfælde, at en Mand kommer ind og begjærer at faae den og den Maskine eller Kjedel besigtiget, og han da skal opholdes med dette Syn efter de Forhandlinger, der skulle foregaa for at faae Synsmænd udmeldte. Det er altsaa slet ikke det, der er mig magtpaaliggende, om det er Amtmanden eller Magistraten, der skal foretage Udmeldelsen; det er for mig ganske eller i det Mindste temmelig uvæsentligt. Det forekommer mig sandsynligt, at Valget af Mændene i de fleste Tilfælde vil blive det Samme, medens jeg dog ikke skal undlade at bemærke, at, dersom Amtmanden, for at tage et Exempel, bor i Nykjøbing og har til at synet et Skib, der ligger i Naffkov, saa vil han maasse være mere tilbøielig til at tage Mænd, der bo i Nykjøbing, og som han kjender, end de Mænd, der blive ham foreslaaede, og som bo i Naffkov, og saa ville de forøgede Omkostninger, der ville medgaa til Synsmændenes Reiser, Diater o. s. v., blive at udrede af vedkommende Eier. Jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigere og bedre, at der var faste Synsmænd til at udføre den Slags Forretninger, udmeldte i hver Jurisdiktion for sig og valgte saaledes, at de strax, naar en Synsforretning forlangtes, vare eller kunde komme tilstede. Naar jeg siger, at de skulde vælges for hver Jurisdiktion for sig, saa mener jeg ikke dermed, at der skulde udmeldes forskjellige Mænd for hver Jurisdiktion, men jeg mener, at de Mænd, som ere udmeldte et Sted, kunde bruges saavel

for den ene som for den anden Jurisdiktion, og det vil vistnok sædvanlig foregaa saaledes, at der i de Kjøbstæder, om hvilke der ligger nogle Landjurisdiktioner, er visse Mænd, som benyttes saavel i Kjøbstaden som i Landjurisdiktionerne. Det Omtaade, hvori en saadan Udmeldelse skulde være gyldig, har jeg foreslaaet til Stiftet. Jeg tvivler ikke om, at der utilidsdags, hvor det baade paa Landet og i Kjøbstæderne er saa almindeligt at bruge Dampmaskiner, hvor der er et saa stort Antal Fabrikker rundt omkring i Landet, som lave Dampmaskiner, og hvor efterhaanden de tekniske Kundskaber blive mere og mere almindelige ogsaa med Hensyn til at benytte Dampkraften, ikke indenfor et Stifts Grændser let skulde kunne findes Mænd, som forstode sig herpaa, og jeg vilde anse det for at være meget ubehøieligt, om man, naar der f. Ex. skulde synes en Dampkjedel i Ringkjøbing, dertil valgte Mænd fra Kjøbenhavn, thi den ulykkelige Mand, som eier Dampkjedelen, vilde jo komme til at betale hele Fornøielsen. Det være sagt i en Parenthes, at det i og for sig kan være et stort Spørgsmaal, om dette hele Tilfyn, som fordrer for den almindelige Sikkerheds Skyld, ikke rettest burde betales af Staten istedetfor af den vedkommende Private, men det er jo Noget, som vi ere vante til at se, at Staten forordner, og at Kommunen eller Private maa betale, saa det skal jeg ikke gjøre nogen videre Bemærkning ved. Jeg vil kun hævde, at det er vigtigt ved denne Lov at sørge for, at de Udgifter, som paabyrdes den Private, ikke blive større, end alle Forhold i Virkeligheden gjøre det nødvendigt, og jeg har derfor tilladt mig at foreslaa, at der for 3 Aar ad Gangen skal udnevnes Synsmænd for hver Jurisdiktion, og at disse Synsmænd skulle tages mellem dem, der bo indenfor Stiftets Grændser. — Dernæst har jeg tilladt mig at foreslaa, at Oversynsmændene vælges af Amtmanden for hvert Amt, samt at Amtmanden ved dette Valg skal være berettiget til at gaa udenfor sin Embedsreds. Dersom dette maatte blive vedtaget, synes jeg, at man har en simpel og klar Ordning; den Mand, af hvem Synsforretningen er begjært, veed da strax, hvem han skal henvende sig til for at faae Forretningen foretaget, og er han ikke tilfreds med dennes Udfald, saa kan han vælge imellem de af Amtmanden bestikede Oversynsmænd til at foretage en Oversynsforretning. Dette Valg sætter jeg ogsaa af den Grund Pris paa, at det vil formindste de Udgifter, som en Oversynsforretning kræver. Hvis man imidlertid ikke vil gaa ind paa den Ordning, at have et fast Antal Synsmænd for et Tidrum af 3 Aar ad Gangen, saa finder jeg heller ingen Anledning til at begjære Afstemning over det Spørgsmaal, hvorvidt man vil have faste Oversynsmænd, saa at altsaa Thingets Afstemning med Hensyn til § 20 for mig vil være ganske afgjørende med Hensyn til Endringsforslaget til § 22. — I § 26 bestemmes der, at „naar Besigtigelsen